

Sebze Orkestrası



Yavuz DEMİRKIRAN

Sebze Orkestrası

Yavuz DEMİRKİRAN



Çiftçi Söğüt'ün bahçesinde güneş alçalır ve sebzeler uyanır. Havuç uzun turuncu gövdesini gerer, yeşil yapraklı tepesi kıpırdar. Balkabağı tak diye yuvarlanır ve minik Bezelye kabuğunu sallar. Turp kocaman mavi gözlerini kırpıştırır. 'Müzik zamanı!' diye hep birlikte sevinirler. Her akşam bahçe seslerle canlanır.



Havuç uzun ve incedir, boynunda kırmızı bir mendil vardır. Yapraklı kollarını kaldırır ve bir flüte dönüşür, neşeli ve parlak ezgiler çalar. Melodileri domates sarmaşıklarının üzerinde süzülür. 'Şarkımı dinleyin!' diye seslenir. Diğer sebzeler başlarını sallayıp tempoya ayak uydurur. Havuç öncülük etmeyi sever ama başkaları yetişemeyince sabırsızlanır.



Balkabağı en büyüktür, yuvarlak ve dilimli, başında yeşil bir sap şapkası vardır. Kahverengi bir koşum takar ve yanlarına davul gibi vurur. Güm! Güm! Derin vuruşları yeri titretir. 'Ritmi sabit tutuyorum,' der kocaman bir gülümsemeyle. Sarı fiyonklu minik Bezelye kabuğunu sallar. Bezelyeleri yumuşakça tıngırdar. 'Umarım beni duyabilirsiniz,' diye fısıldar.



Bir akşam Çiftçi Söğüt bir tabela asar: 'Bir Hafta Sonra Bahçe Konseri!' Sebzeler heyecanla kaynaşır. 'Bütün bahçe için çalacağız!' der Havuç. 'Kuşlar ve böcekler için de!' diye ekler Balkabağı. Turp küçük ellerini cırpar. 'Her gece pratik yapalım!' der. Hepsi kabul eder ama ne çalacakları konusunda anlaşamazlar.



Ertesi gece Havuç yapraklı kollarını sallar. 'Hızlı, neşeli bir ezgi çalmalıyız. Flütüm öncülük eder.' Balkabağı kaşlarını çatar. 'Hayır, yavaş ve sabit bir ritme ihtiyacımız var. Davulum yıldız olmalı.' Bezelye'nin minik sesi titrer. 'Ama benim tıngırtım da önemli.' Tartışırılar da tartışırılar ve bahçeyi hiç müzik doldurmaz.



Havuç flütünü tek başına çalmayı dener. Melodi güzeldir ama ince ve yalnız kulağa gelir. Balkabağı davulunu gümletir ama Havuç'un ezgisi olmadan bu sadece bir gümbürtüdür. Bezelye kabuğunu sallar ama tıngırtısı tek başına duyulmak için çok yumuşaktır. Bahçe sessizdir. 'Bu doğru değil,' diye iç çeker Havuç. 'Birbirimize ihtiyacımız var,' der Balkabağı.



Küçük Turp havuç tarhının kenarından izler. Pembe derisi ucunda beyaza döner ve mavi bir atkı takar. 'Neden bütün müziklerinizi bir araya getirmiyorsunuz?' diye sorar. 'Havuç'un flütü, Balkabağı'nın davulu, Bezelye'nin tıngırtısı. Hepsi aynı anda çalabilir.' Diğer sebzeler birbirine bakar. 'Birlikte mi?' diye sorar Havuç. 'Bu nasıl olur?'



Turp fikrini anlatır. 'Havuç ezgiyi çalar, Balkabağı ritmi tutar, Bezelye de yumuşak bir sallama ekler.' Havuç düşünür. 'Ama benim ezgim hızlı.' Balkabağı başını sallar. 'Benim ritmim de yavaş.' Turp gülümser. 'Belki ortada bir hız bulabilirsiniz.' Denerler ama ortalık karışır. Yine de Turp, 'Doğru olana kadar pratik yapacağız!' der.



Böylece her akşam pratik yaparlar. Havuç flütünü çalar, Balkabağı davuluna vurur, Bezelye kabuğunu sallar. İlk başta birbirlerine takılırlar. Havuç acele eder, Balkabağı ağırdan alır, Bezelye tıngırtısını saklar. Ama Turp onları yüreklendirir. 'Neredeyse! Tekrar dene!' Yavaş yavaş sesleri yapboz parçaları gibi birbirine uymaya başlar.



Bir gece her şey yerine oturur. Havuç'un flütü dans eder, Balkabağı'nın davulu gümbürder, Bezelye'nin tıngırtısı pırıldar. Hem hızlı hem yavaş, hem yüksek hem yumuşak bir şarkı çalarlar, hepsi bir arada. Bahçe müzikle dolar. 'Başardık!' diye bağırır Turp, yerinde zıplayarak. Diğer sebzeler güler ve Bezelye'nin gözleri parlar. Aynı şarkıyı her gece kusursuz olana kadar çalışırlar.



Bahçe konserinin gecesi gelir. Ateş böcekleri sahneyi aydınlatır ve hava ılıktır. Havuç derin bir nefes alır. 'Hazır mısınız?' diye sorar. Balkabağı başını sallar ve Bezelye kabuğunu sıkıca tutar. Turp başparmağını kaldırır. Çalmaya başlarlar. Havuç'un flütü şarkı söyler, Balkabağı'nın davulu gümbürder, Bezelye'nin tıngırtısı fısıldar. Ses zengin ve dolgundur, daha önce hiç yapmadıkları gibi.



Kuşlar ezgiye kapılıp ağaçlardan aşağı süzülür. Böcekler vızıldayarak yaklaşır, tavşanlar çitlerin arasından bakar. Sincaplar ve fareler dinlemek için sürünerek çıkar. Müzik bahçenin üzerinde süzülür ve kilometrelerce uzaktan daha çok hayvan gelir. Sallanır, ayaklarıyla tempo tutarlar. Sebzeler tüm kalpleriyle çalar ve seyirci çoğaldıkça çoğalır.



Son nota sönünce bahçe tezahüratlarla çınlar. Kuşlar cıvıldar, böcekler vızıldar, hayvanlar tepinip alkışlar. Çiftçi Söğüt verandadan gülümser. Sebzeler eğilerek selam verir. 'Birlikte başardık!' der Havuç. Balkabağı gümbür gümbür güler. Bezelye kendini cesur ve gururlu hisseder. Turp arkadaşlarına sarılırken mavi atkısı dalgalanır. Birlikte çalışmanın yeteneklerini daha da parlak kıldığını öğrenmişlerdir.



O geceden sonra sebze orkestrası her akşam çalar. Havuç hâlâ hızlı ezgileri sever, Balkabağı hâlâ yavaş ritimleri sever ve Bezelye hâlâ duyulmak için endişelenir. Ama birbirlerini dinler ve seslerini harmanlamanın yollarını bulurlar. Turp sık sık yeni şarkılar önerir. Bahçe her zaman müzikle doludur ve hayvanlar dinlemeye geri döner. Dostluk müziği daha tatlı kılar.



Sıcak bir akşam, küçük bir uğur böceği Turp'un atkısına konar. 'Müziğiniz bütün vadideki en güzeli,' der. Turp gülümser. 'Çünkü hep birlikte çalışıyoruz.' Havuç başını sallar. 'Flütüm Balkabağı'nın davuluyla daha parlak.' Balkabağı ekler: 'Ritmim de Bezelye'nin tıngırtısıyla daha güçlü.' Bezelye kızarır. 'Tıngırtım da arkadaşlarla daha yüksek.' Hepsi güler ve bir şarkı daha çalar.



Yani bir gün gün batımında Çiftçi Söğüt'ün bahçesine uğrarsanız, iyi kulak verin. Sebze orkestrasını duyabilirsiniz: bir flüt, bir davul ve yumuşak bir tıngırtı, hepsi ahenk içinde çalışıyor. Ve arkadaşlar yeteneklerini paylaştığında müziğin gerçekten olağanüstü bir şeye dönüştüğünü anlarsınız.